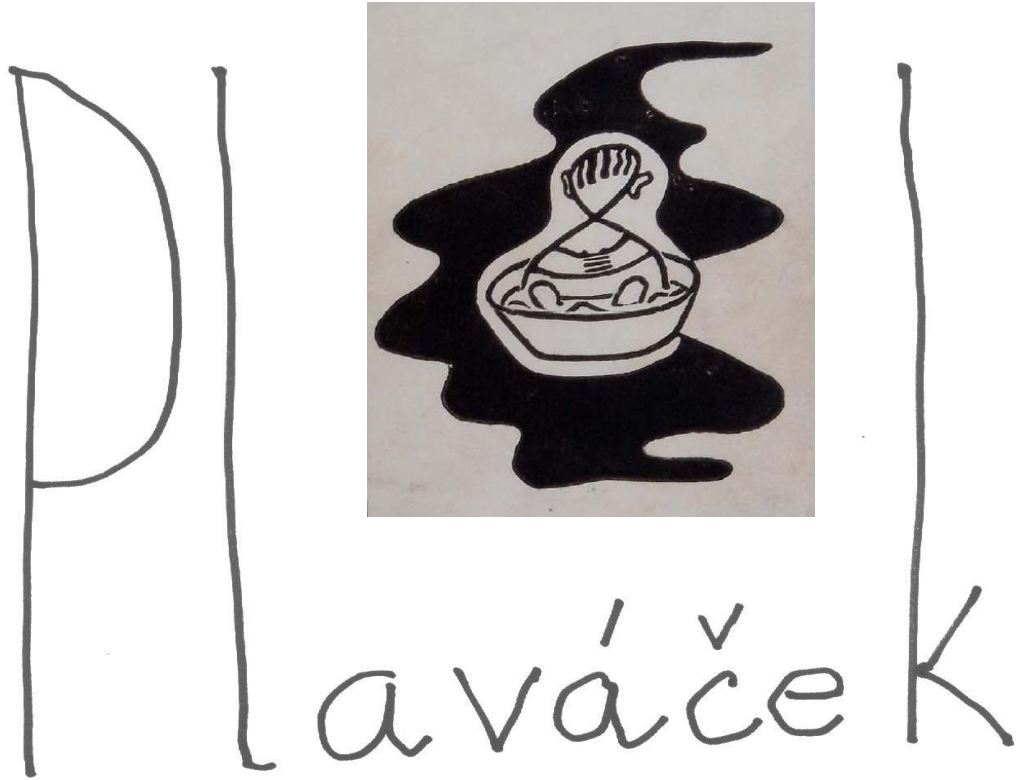

2017

č. 5

Vladimír Volegov *1957

Pozvánky

Sejdeme se ve středu 7. června, odpoledne kolem 17:00, již tradičně u **Jakuba** na zahradě v Dobřichovicích (Pod Penzionátem 140/25). Skupinový odjezd vlakem bude ze Smíchovského nádraží, sraz v 16:15, odjezd v 16:25.

Přijďte na 49. ročník "Nižborského táboráku" ve Výbrnici v sobotu 17. června od 17:00. Podrobné informace má **Reyp** (kasalicky@centrum.cz).

Zápis

Sešli jsme se v sestavě: **Foki, Přemík, Reyp, Job, Mahdí, Pacík, Zub, Smeták Bobánek, Bob, Zbyněk, Yško, Jakub.**

Omluvenky

Zdravím, jsem v nemocnosti, a ač přes poledne vycházky, večer už musím být doma, navíc nemohu ani žádný alkohol, takže se s politováním na květen omlouvám. **Mahu**

Telefonicky se omluvil **Petr**, že je objednan u zubaře a všechny pozdravuje.

Ve středu nepříjdu. Nebudu v Praze. **Cancidlo**

Jsem jako penzista v takovém stresu, že jsem nestačil napsat ani omluvenku - a podekovat za Plaváčka! Dobré nápady na detektivku přeje **Hakim**

Telefonicky se omluvili **Chingo** – schůzku nestihl a **Pegas**, který slavil narozeniny v rámci rodiny.

Očekávali jsme, že na schůzku přijde **Pulec** už s dalšími náměty na detektivku, ale bohužel se hlavní organizátor a aktér detektivky na schůzku nedostavil. Tak se tento bod programu odsouvá až na příští schůzku v Dobřichovicích.

Významným bodem programu byla gratulace **Zbyňkovi** k jeho sedmdesátinám; k tomu ovšem **Zbyněk** přispěl uspořádáním hodokvasu, který nám velmi chutnal a při kterém byla vyprázdněna lahev whisky.

Na schůzce jsme si prohlíželi fotografie ze softballových utkání a radili se, jestli máme sestavit dvě speciální čísla Plaváčka; jedno o softballu a druhé o osudech Skočky.

Na schůzce fotografoval **Smeták**:

Většina bez fotografií

Nová garda: **Reyp, Job, Mahdí**

Stará garda: **Bobánek, Jakub, Foki, Přemík**

Fotografoval také jako obvykle **Přemík**:

Věichni i s fotografy

Zub otvírá lahev, kterou přinesl **Zbyněk**, a z které jsme mu rádi přípili.

Jakub dokazuje, že vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Karlovy univerzity.

Vítězná fotografie tohoto čísla (foto **Přemík**): „**Bobánek** se konečně vzdává“

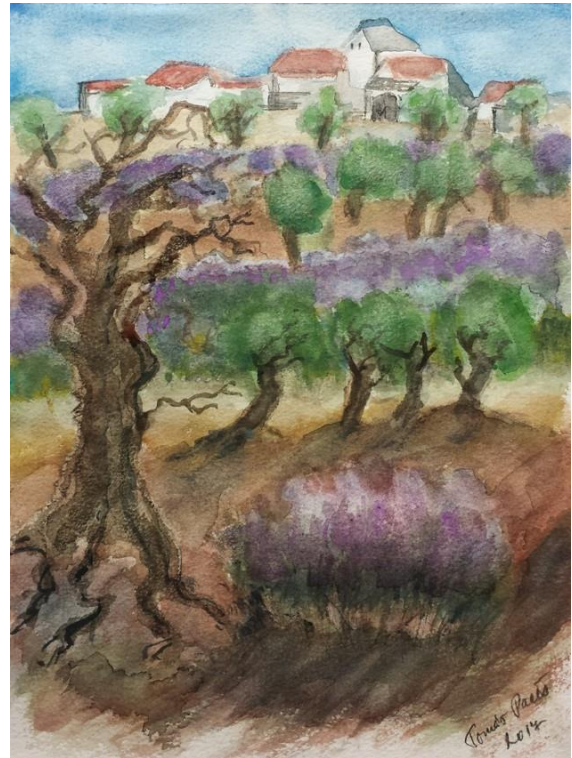
Na programu také byla prohlídka výstavy obrazů, které namalovali geologové a jejich přátelé, a která byla umístěna v zadní místnosti Přírodovědného klubu.. **Pacík** tam vystavil 5 svých akvarelů z poslední doby.

Kosovský potok

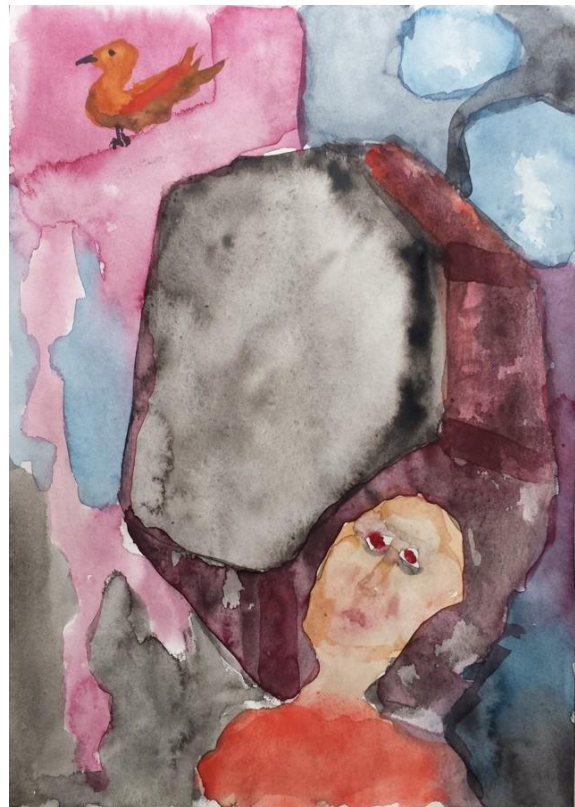
Krajina za plotem ve Slavkovském Lesě

Levandule a olivy v Provence

Večerní mlha v Cornwallu

Stres?!

Vtipy

Co mají ženy rády na mužích?

Charizma.

A co je to charizma?

To je takové neuchopitelné fluidum, kterým oplývají tlustí, plešatí milionáři.

„Nechcete si sednout dědečku?“

„Ne, děkuji řti chlapče. Jedu jenom jednu stanicí.“

„Jen si sedněte dědečku. Nejste v autobuse, ale v parku.“

„Můj otec byl válečný hrdina“, chlubí se v hospodě po deseti pivech štamgast.

„Jen nevím, jestli umřel na frontě nebo ve frontě.“

Yško na schůzce:

Přijde holčička do Zverimexu a žvatlá:

„Puosim vás, máte kváíčky?“

Prodavač nasadí klasické dětské žvatlání, sehne se a vezme ji k výběhu:

„Ty bys chtěva kváíčka? A jakého? Máme tu mauého hnědého kváíčka, mauého chvupatého šedivého kváíčka, mauého uoztomilého bíuhého kváíčka..“

Holčička se podívá do výběhu, vytáhne z pusy bombón a povídá:

„No, myslím, že ta moje krajta na barvu docela kaše!“

Zub na schůzce:

Pan Jajteles si jde k panu Kohnovi do starožitnictví koupit svícen. Po obvyklém smlouvání se nakonec dohodnou, Jajteles zaplatí a Kohn mu předá svícen. Jajteles praví: „A teď mi Khon podle nového zákona vystavěj účtenku s DPH a EET“. Kohn: „Jajteles koukaj , mají svícen a já mám peníze, tak co ještě chtěj“. Jajteles: „Kohn podle nového zákona mi teď vystavjej účtenku s DPH a EET“. Kohn: „Jajteles a vod kdy pro nás platí Nový zákon?“

Hakim korepondenčně:

Na trávení piju pivo, když nemám chuť na jídlo tak si dám víno bílé, při nízkém krevním tlaku zase červené, při vysokém tlaku si dám koňáček a když sem se nachladila, tak si dám slivovičku.

A kdy pijete vodu?

Tak strašně nemocná jsem ještě nikdy nebyla.

Geniální Jiránek

AŽ POČÍTÁM, JAK POČÍTÁM - BLBCI MAJÍ VŽDYČKY VĚTŠINU...

Standa: uvedení do síně slávy softballu
(Foto a titulky: Přemík)

Zleva Jan Voda - organizátor Turnaje veteránů, Tomáš Kadeřábek - kapitán ISBA, Ondřej Jonáš - synovec **Standy** Stanovského, Gabriel Waage - předseda České asociace softballu.

Tonebr, Pegas, Ondřej, Jakub

Gabriel Waage, předseda České softballové asociace, předává **Ondřeji** Jonášovi- synovci **Standy** Stanovského plaketu s uvedením **Standy** Stanovského do Síně slávy českého softballu

Zleva Tonebr, Ondřej, Badýs; Standa na fotografii

Jan Stanovský (**Standa**) uveden do Síně slávy českého softballu - plaketa

Listárna

Ahoj! Posílám fotku se **Standou**. Fotil **Mahdí**. Originální foto je dost tmavé. Ve photoshopu jsem dělal co jsem schopen. **Mahdí** má jistě negativ. 555 **Přemík**

Jsa bordelář, negativ nemám...ani tu fotku, želbohu. **Mahdí**

Ahoj pánové, díky za Plaváčka, potěšil a pobavil, jako vždy. Ale **Reype**, Nižbor a foto na straně 12 (Plaváček č. 4, 2017) na fotce z roku 1973 je start tradičních závodů na kole nad Nižborem, kde druhý není **Kazík**, ale já osobně. Jednak poznávám vypůjčené kolo a dobře si pamatuju, že **Kurt**, **Chrudoš** a **Vajt**, co jeli pak přede mnou, byli v cíli až za mnou, neb na poslední zatáčce jeli rovně ... Taky jsem pamětník. Zdar-**Hek**.

Opravy - upřesnění

Ahoj omlouvám se, posílám opravu do Plaváčka; na té fotce z Nižbora v č. 4_2017, jak tam jedou kluci na kolech, tak ten druhý zleva není **Kazík**, ale **Hekloš**. Není to moc poznat, ale on se přiznal. 555 **Reyp**

Na Nižbor se tehdy jezdilo na kolech. Odleva **Badýs**, **Hekloš** (a ne **Kazík**), **Kurt**, **Chrudoš** a **Vajt**

ZÁVOD O MĚSÍC

Píše Dr. Jan Hvězda

Kreslí arch. F. Fiala

Krajina, do níž střela dopadla, byla vpravdě děsivá. Už jen to stále černé nebe, z něhož s nezacloněným leskem zářily tisíce hvězdy, působilo dojmem pekla. Stíny skal byly velmi tmavé, naproti tomu stěny srázů, osvětlené sluncem, svítily téměř oslepujivě. Nebylo tu mírných svahů, měkkých úvalů a táhlých rovin. Jen propastné hlubiny, ježaté útesy, převislé balvany a úžasné strminy. Voda na Měsíci chybí, a proto nemohla vymodelovati ony lahodné kupy, hřbety a údolí, jak je známe na Zemi. Stastupňové vedro a stejně výstřední mráz roztahovaly a smršťovaly skaliny a postupně je rozrušovaly ve fantastické tvary.

Ale i v takovýchto podmínkách, kdy na Zemi by byl každý postup nemožný, američtí cestovatelé se pohybovali poměrně velmi snadno. Z počátku je ovšem poděsilo, když bez veliké námahy docílili deset i více metrů dlouhé skoky. Došlo také k nečekaným srážkám, k nárazům na skály ba i k pádu do hloubky dvaceti metrů — což vše vyhlíželo velmi nebezpečně, ale skončilo překvapivě dobře. Jak jsme už řekli, síly lidí byly na Měsíci zvětšeny šestinásobně, zatím co jejich váha činila sotva 10—12 kg!!

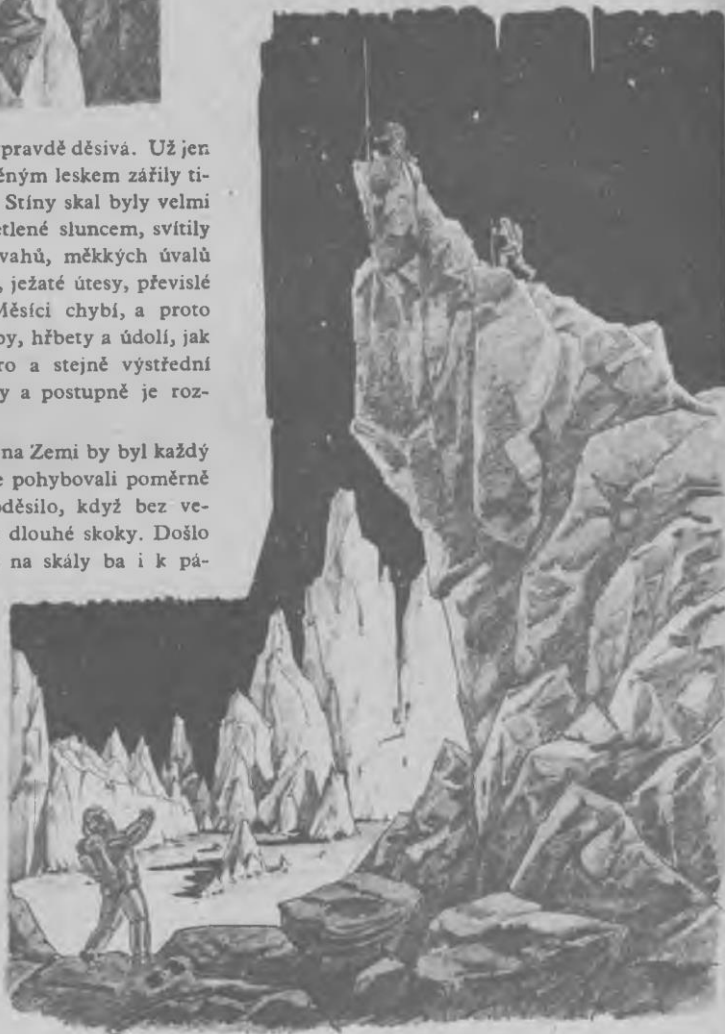
Skákající trochu jako lidské blechy hledali Američané nejlepší cestu k jakési skalní jehle, vysoko trčící nad okraj kráteru. Tu chtěli vztýčiti přenosnou antenu a vyslati do prostoru svůj naléhavý signál o pomoc.

Cesta byla stále nebezpečnější a bylo třeba opravdu „amerických nervů“, aby se odvážili skoku přes propasti tisíc metrů hluboké nebo vy-

švihnout se na útes, pod nímž se rozevírala nezměřitelná hlubina. Nad to vlekli s sebou dosti značnou výzbroj. Díky však své pohádkové síle blížili se vrcholu Jehly dosti rychle a konečně tu složili svá zavazadla.

Netrvalo ani půl hodiny a týčil se tu již ocelový stožár, nesoucí antenu. Ogden Reid, za nesmírného napětí svých druhů, sklonil se nad přístrojem a jal se vyslati do Vesmíru: „Voláme Zemi, voláme USA. Zde americká výprava na Měsíc. Přistáli jsme nenadále na jeho povrchu, vše zdrávo, nemůžeme se však vlastními silami pokusit o návrat. Naše zásoby vzduchu a potraviny vydrží asi deset dní. Potvrďte příjem této zprávy a vyzoomte sovětskou výpravu. Může nám pomoci?“

Nastalo pak bezdeché očekávání, zda se Země přijde odpověď. (Pokračování.)

ZKVOZ MĚSÍC

Píše Dr Jan Hušda

Kreslí arch. F. Fiala

„Jako kovový balon vznášela se . . .“

Ruská výprava neměla zatím ani tušení, jaký osud stihl jejich americké konkurenty. Udržována ve výši nad měsíčním povrchem slabými výbuchy spodní trysky, pohybovala se současně do předu tlakem příslušné malé trysky v boku Vesmírné koule. Tak plul tento mohutný kovový „balon“ nad hornatou pustinou kolem severní točny Měsíce.

Ivan Tarasov byl v plné práci. Sledoval s největším napětím útvary krajiny, srovnává je s podrobnými měsíčními mapami, jak je vypracovali hvězdáři podle pozorování dalekohledy se Země. Bylo pozoruhodné, jak často se i v podrobnostech shodovaly se skutečností.

Nesčetná kruhová pohoří, veliká i malá, byla tu nakupena v těžko přehlednutelném množství. V jejich kulatých kotlinách týčily se tu větší, tu

582

menší ústřední kužele, někdy ve společnosti nižších pyramid. Tu a tam byla krajina jako rozčísnuťa úzkými, ale jistě velmi hlubokými trhlinami, které někdy pronikaly i hradbami hor.

Tyto trhliny vábily k sobě největší pozornost Tarasovovu. Na jednom místě se mu zdálo, že hrany pukliny jsou jako zamlženy lehkým oblakem. To bylo proti všemu očekávání, neboť na Měsíci není vody ani v podobě páry. Vyvěraly snad z trhliny páry jiného plynu, snad kyslíčnicku uhličitého? Bylo to snad známkou, že Měsíc není tak docela mrtvý, jak věda předpokládá?

Gunarev snesl se proto s kouli pokud možno nejníže k povrchu měsíčnímu a odvážnými manévry se proplétal mezi skalními štíty. Oblačný zjev se však nikde jinde neopakoval. Konečně ruští cestovatelé se rozhodli, že přistanou v jednom z „kráterů“, jehož dno bylo rozčísnuťo velikou trhlinou, a přímo na místě ohledají tajemství měsíční propasti.

Bez většího otřesu, vedena mistrnou rukou Gunarevovou, dosedla Vesmírná loď na dno kráteru. Míta zajásal. Konečně nadchází období velikých objevů a dobrodružství!

(Pokračování!)

„Vesmírná loď“ přistala na Měsíci

